

Na początku

Licząc nasze błogosławieństwa

Najnowsze wydanie naszego czasopisma zostało zainspirowane pieśnią „Policz swe błogosławieństwa”, autorstwa Johnsa Oatmana. Zachęca nas ona do tego, aby pośród prób i doświadczeń naszego życia zanosić w modlitwie prośby i błagania do Pana. Uczy nas, że Bóg jest ponad wszystkim. „Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który nas ubłogosławił w Chrystusie wszelkim duchowym błogosławieństwem niebios” (Efez. 1:3). On „pociesza nas we wszelkim utrapieniu naszym, abyśmy tych, którzy są w jakimkolwiek utrapieniu, pocieszać mogli taką pociechą, jaką nas samych Bóg pociesza” (2 Kor. 1:4). W tym numerze znalazło się również kilka osobistych świadectw opowiadających o szczególnych próbach i o tym, jak Bóg dał siłę do tego, aby sobie z nimi poradzić.

„Dziękczynienie” to opowieść o historii amerykańskiego Święta Dziękczynienia, obchodzonego od 1863 roku. Ma ono swe duchowe przesłanie, które możemy zastosować w życiu. „Dziękując czy szemrając?” to tytuł artykułu opisującego niektóre z błogosławieństw udzielonych ludowi izraelskiemu jako narodowi szczególnemu, wybranemu przez Boga. Zastanawiając się nad historią podróży tego narodu z niewoli w Egipcie do chwili przybycia do Ziemi Obiecanej, widać wyraźnie, że tamci ludzie nie docenili szczególnej pozycji, jaką zajmowali w Bożych oczach. Zamiast składać Mu dziękczynne modlitwy za to, co otrzymali, naród ten nieustannie szemrał.

„Radość w nieznośnym żalu” jest pierwszym z kilku świadectw zawartych w tym numerze. Dotyczy ekstremalnej próby, jakiej poddana została młoda siostra i jej rodzina, których sześciolatek syn Chase zginął w wypadku przy pracach gospodarskich. Z ciemności, która

tamtego dnia ogarnęła całą rodzinę, wyłoniło się światło bijące od Boga. Świadectwem tym dzielimy się w nadziei, że być może będzie pomocą dla tych, którzy przechodzą przez podobne doświadczenia.

Wielu braci przechodzi przez fizyczne próby. „Dosyć masz, gdy masz łaskę moją” to świadectwo siostry, która doświadczyła chronicznych, fizycznych problemów ze zdrowiem przez większość młodego życia. W ten sposób nauczyła się opierać na Bogu i od Niego czerpać siłę. Publikujemy je z myślą o wszystkich, którzy przechodzą przez podobne doświadczenia, aby zachęcić do wspominania obietnicy danej apostołowi Pawłowi w związku z jego trwającą przez całe życie dolegliwością.

„Błogosławione więzi, które łączą” to artykuł czerpiący inspirację z pieśni o tej samej nazwie, napisanej przez Johna Fawcetta. Autor był pastorem w małym, biednym zborze. Pewnego dnia, Fawcett otrzymał propozycję objęcia usługi duchowej w zamożnym kościele. Jednak czułe oddanie jego zboru i związane z tym więzi skłoniły go do poświęcenia własnych ambicji i pozostania. Podobnie i my, jesteśmy powołani do poświęcenia swych ziemskich nadziei i ambicji na rzecz służenia ludowi Bożemu.

„Policz swe błogosławieństwa” to ostatnie ze świadectw opisujące doświadczenia, jakie spotkały chrześcijańską rodzinę wtedy, gdy żona i matka doznała urazu mózgu. Dzielimy się wnioskami płynącymi z tych prób, aby zachęcić innych do radzenia sobie w trudnych chwilach poprzez liczenie swoich błogosławieństw, „jednego po drugim”.

Oby postawa pełna wdzięczności była bliska nam wszystkim.

Redakcja